

CİNLER HAKINDA KUR'ÂN NE DİYOR (6)

(...dünden devam)

Abdullah ibn Abbâs'a göre Hz. Peygamber (s.a.v.) cinleri görmemiş, özel olarak onlara Kur'ân okumak için de gitmemiştir. Ancak birkaç arkadaşıyla beraber Ukâz çarşısına giderken Nahle denilen yerde sabah namazını kıldıkları sırada cinler, onun okuduğu Kur'ân

'ı dinlemişlerdir. İbn Abbâs'

ın bu rivâyetinden, Hz. Peygamber

'in cinleri görmediği, ancak kendisi sabah namazında Kur'ân

okurken raslantı olarak oradan geçen cinlerin, duydukları Kur'ân'dan çok etkilenip ona inandıkları, gidip kavimlerini de Allah

'ın da'vetçisine inanmağa, şirki bırakmağa çağırdıkları; onların bu eylemlerinin, sonradan Peygamber

'e vahy ile bildirildiği anlaşılmaktadır.

Abdullah ibn Mes'ûd'dan gelen rivâyetler çelişkilerle doludur. Çünkü ilk rivâyetle Peygamber'in, bir gece ortadan kaybolduğu, ertesi sabah Hira tarafından çıkageldiği ve cinlere Kur'ân okumak için çağrıldığını söylediği ve sahâbîlerden hiç kimsenin bu olayı görmediği anlatılıyor.

Diğerinde ise Peygamber

'in, gidip cinlere Kur'ân

okumak için emir aldığı, kendisiyle beraber kimin geleceğini sorduğu; Peygamber

, rica tarzındaki bu sorusunu üç kez yinelemesine rağmen en sonunda Abdullah ibn Mes'ûd 'dan başka kimsenin cevap vermediği; gitmek istemediği belirtiliyor.

Hz. Peygamber

, **sahâbîlerini, cinleri görmek veya en azından onların Kur'an dinlemesi olayında**

bulunmak üzere davet ettiği halde onların ses çıkarmamaları, gitmek istememeleri olacak şey değildir.

Mekke'de her türlü güçlülere göğüs gererek ona inanmış, onun uğrunda şehid olmağa hazır hiçbir sahâbînin, Peygamber 'in bu isteğine olumlu cevap vermemesi veya isteksizlik göstermesi düşünülemez.

Eğer rivâyetle onların olayı görmeğe cesaret edemedikleri anlatılmak isteniyorsa, bundan onların Peygamber

e güvenmedikleri anlamı çıkar ki imana dahi aykırı bir durumdur.

Kaldı ki rivâyetle Peygamber

'in cinler için kemiği ve deve gübresini azık olarak belirlediği anlatılmaktadır. Cinler rûhsal varlıklardır. Sokağa atılmış kemik ile deve gübresi sadece mikropların ürediği

ortamdır. Cinlerin böyle maddi şeylerle beslenmesi söz konusu olamaz.

Kur'ân-ı Kerîm'in, "*Güzel şeyleri helâl kılan elçi*" olarak tanımladığı Peygamber (s.a.v.), nasıl olur da mikrop barınağı olan atılmış kemik ve deve gübresi gibi pis şeyleri cinlere azık yapar? Cinler yeni yaratılmış varlıklar değildi. Onlar, insanlardan da önce yaratılmıştı. Yaratıldıkları zamandan o güne dek ne ile besleniyor idiyse, yine onunla beslenirler.

Onların besinini neden Peygamber

belirlesin? Onların gıdası insanların gıdası türünden değildir ki onlara maddi ve hem de pis şeyler azık olarak belirlensin. Bu rivâyet her bakımdan çürüktür.

(devamı yarın..)